

Arrest

nr. 214 864 van 8 januari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. LEYS
Alexandre Markelbachstraat 41
1030 SCHAARBEEK**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 augustus 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partij op 16 augustus 2018 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, komt op 30 juli 2018 België binnen, nadat hij in 2018 reeds eerder in België verbleven had.

Op 9 augustus 2018 leggen verzoeker en zijn partner N.L. voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Denderleeuw een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op 9 augustus 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) ten opzichte van verzoeker. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer / mevrouw :

naam en voornaam: R., E. (...)

geboortedatum: (...).1957

geboorteplaats: Burundi

nationaliteit: Verenigde Staten van Amerika

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7

( ) 1° (...);

(x) 2° in volgende gevallen :

[] (...)

[x] de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

(...)

Uit het voorgelegde paspoort blijkt dat betrokkene hier verbleven heeft van 11/03/2018 tot 03/06/2018 en hier sinds 30/07/2018 opnieuw verblijft. Het gaat hier telkens om een kort verblijf.

Betrokkene heeft de 90 dagen op 180 dagen niet gerespecteerd:

-aangezien de laatste binnenkomstdatum werd geregistreerd op 30/07/2018, start de referentieperiode van 180 dagen op 01/02/2018.

-betrokkene heeft hier 85 dagen verbleven van 11/03/2018 tot 03/06/2018, zodoende had hij/zij bij binnenkomst op 30/07/2018 nog recht op een verblijf van 5 dagen (tot 03/08/2018).

Bovendien geeft het feit dat betrokkene eventueel samenwoont met zijn partner hem niet automatisch recht op verblijf.

Ook de intentie om te huwen of om wettelijk samen te wonen geeft betrokkene niet automatisch recht op verblijf.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar betrokkene een lang verblijf geniet, om op een later tijdstip legaal naar België terug te keren, niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins-of privéleven. In zijn arrest (nr. 27.844) dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: “De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat betrokkene zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen.”

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639).

(...)

Bij arrest nr. 208 189 van 24 augustus 2018 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering “tot het bekomen van dringende maatregelen” van de bestreden beslissing.

In het administratief dossier bevindt zich een schrijven van de wijkagent van 30 augustus 2018 waarin deze uiteenzet: “Betrokkene is op 23/08/2008 afgereisd naar Nashville, Amerika”.

2. Over de rechtspleging

Ter zitting legt de raadsman van verzoeker een schrijven van de wijkagent van 30 augustus 2018 neer, waarin deze uiteenzet: "*Betrokkene is op 23/08/2008 afgereisd naar Nashville, Amerika*".

3. Over de ontvankelijkheid

In het administratief dossier bevindt zich een schrijven van de wijkagent van 30 augustus 2018 waarin deze uiteenzet: "*Betrokkene is op 23/08/2008 afgereisd naar Nashville, Amerika*". Ter zitting legt de raadsman van verzoeker dit stuk eveneens neer en stelt hij dat het beroep zonder voorwerp is geworden.

De verwerende partij verzet zich niet tegen deze vaststelling.

Aangezien de raadsman van verzoeker aan de Raad mededeelt dat het beroep geen voorwerp meer heeft, stelt de Raad vast dat het beroep niet-ontvankelijk is.

Het beroep is niet-ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET